

[Robert Christensen.]

afgifter, der er de forskellige steder; men nu går forslaget her vel i uddannelsesudvalget, og det gør tilskudslovsforslaget til sin tid formentlig også, og så mener jeg det er rimeligt, at vi dér får en meget grundig undersøgelse af forholdene.

Jeg vil f. eks. gerne have undersøgt, hvorfor forskellen i studieafgifterne er så stor på de forskellige institutioner.

Men hvis den nye tilskudslov nu ikke løser problemet, vil jeg gerne på mit partis vegne henstille til undervisningsministeren, at ministeren tænker over og gør et stykke arbejde for, at der på den endnu ikke fremsatte finanslov for næste finansår bliver afsat sådanne midler, at vi i hvert fald er i stand til at bringe disse udgifter ned til, hvad vi vil kalde et rimeligt beløb — det vil sige et beløb, der ikke giver social slag-side i tilgangen.

Mota Ditzel: Man kan ikke fortænke den tidligere undervisningsminister, hr. K. B. Andersen, i, at han finder det betimeligt at medvirke til at fremsætte dette forslag til folketingsbeslutning, eftersom det ærede medlem i sin ministertid har givet de lærerstuderende håb om aftrapning af skolepengene, om muligt bortfald af dem fra 1. august 1969. Man kan heller ikke undre sig over, at de unge, som nu bl. a. gennem en påskønnelsesværdig fint afviklet demonstration har ønsket at give udtryk for, at der nu skal findes en løsning på problemet, mener, det er på tide, at folketinget gør noget ved sagen.

Da de gældende bestemmelser vedrørende de økonomiske forhold betyder en forskelsbehandling, der ikke rigtig harmonerer med vore begreber om liggeret, kan der nok være grund til, at folketinget ser nærmere på problemet. Man må indrømme, at det virker uretfærdigt, at eleverne ved 19 privatseminarier og 22 børnehave- og fritidspædagogseminarier betaler skolepenge, mens de på andre læreanstalter — ikke blot ved universiteter, men også på handels-højskoler og teknika, sociale skoler og børneforsorgsseminarier foruden de 10 statsseminarier — slipper for studieafgifter. Det er indlysende, at vi må stille imod at få dette misforhold ændret. Det gør det ikke bedre for de implicerede, at afgifterne,

som tidligere ærede talere har påpeget, ikke er ens ved de forskellige seminarier, eller at de oven i købet det sidste år er steget med mellem 50 og 500 kr.

Som også tidligere nævnt får ganske vist begge kategorier statstilskud, både de private seminarier og børnehave- og fritidshjemseminarierne, men de tilskud er ikke lige store. Tilskuddene er ens, for så vidt det drejer sig om tilskud til bygninger og til leje af lokaler, men når vi kommer til driftstilskuddet, ser det anderledes ud, idet de lærerstuderende på privatseminarierne får 10.800 kr., eller rettere sagt privatseminarierne får 10.800 kr. pr. klasse, medens fritidspædagogseminarierne får 4.400 kr. pr. klasse, og det er jo et stort spørgsmål, om de sidstes kortere uddannelsesetid berettiger til så stor forskelsbehandling.

Elevernes fremtidige arbejde bør vurderes lige højt. Begge parter arbejder med mennesker, hjælper med at forberede næste generation til at finde værdier i livet og til at gå ud i et krævende samfund. Arbejdet i børnehaver, børnehaveklasser, observationshjem, fritidshjem, ungdoms- og fritidsklubber er efter min mening lige så værdifuldt som arbejdet i folkeskolen.

Elevernes omkostninger i studietiden, de årlige omkostninger, må jo være de samme, hvad enten de er på det ene eller det andet seminarium. Udgifter til materialer og bøger er en stor post, og de kan vanskeligt have erhvervsarbejde. Derfor ser mit parti også med velvilje og forståelse på de unges anmodning om afskaffelse af studieafgifterne, da vi naturligvis også har som princip, som det ærede medlem fra venstre udtalte at venstre har det, at uddannelserne skal være gratis. Vi må drøfte spørgsmålet i forbindelse med de problemer, som knytter sig til det, sammen med repræsentanter fra de andre partier i undervisningsudvalget og skal tage fat på det med interesse. I øvrigt vil det jo, som undervisningsministeren har peget på, også blive behandlet ved den nær forestående revision af tilskudsloven.

En af de muligheder, jeg mener må overvejes, er at give seminarierne samme status, som handelshøjskoler og teknika nu har fået. Indtil 1961 betalte elever på handelshøjskoler studieafgift. Siden har staten ydet et beløb, der svarer til, hvad elevafgifterne